

Ovo je prijevod odlomka iz knjige "Yoga of Eating" [Charlesa Eisensteina](#), čovjeka koji iskreno, iz vlastitog uvida, tj. iz kontakta s Duhom piše i govori o usponu i neizbježnom padu moderne civilizacije, o prelasku na više stanje svijesti kao jedinom mogućem izlazu iz trenutnog stanja te o svakodnevnim osobnim aspektima života od kojih ta transformacija počinje. Jedan od aspekata u kojima se ogleda ova transformacija je odnos čovjeka i hrane koju jede. To je ono osnovno bez čega ne možemo i od čega trebamo krenuti. Ovaj tekst ne govori u metaforama nego prikazuje stvarne prirodne principe prema kojima svijet funkcionira, a kojih većina ljudi nije svjesna.

„Kad nešto pojedete, vi jedete sve što je dovelo do nastanka te hrane. Vi potvrđujete određenu verziju svijeta.

Na primjer, pretpostavimo da ste pojeli bananu s južnoameričke plantaže, smještene na zemlji uništene prašume, nasilno oduzetoj autohtonim plemenima koja sad rade na toj istoj plantaži za plaću od koje se jedva mogu prehraniti. Na dotičnoj plantaži po svoj prilici koriste pesticide i umjetna gnojiva koji zagađuju ekosustav, a banane se transportiraju tisućama kilometara brodovima pogonjenim naftom koji zagađuju zrak, dok cijelu priču vodi kompanija koja korupcijskim metodama ostavlja male nezavisne uzgajivače bez posla. Jedenjem te banane svaki put malo po malo učvršćujete ovakvo stanje stvari i činite ga dijelom svoje stvarnosti i svog iskustva. Vi govorite DA takvom svijetu.

Ili pretpostavimo da pojedete pile inkubatorski uzgojene kokoši koja je cijeli svoj život propatila u sitnom, prenapučenom, prljavom kavezu, napumpana hormonima i antibioticima, bolno odstranjena kljuna da bi je se spriječilo da uslijed golemog stresa rani druge kokoši oko sebe...uzgojene praktički u paklu. Svaki put kad pojedete takvo pile, vi potvrđujete paklenu patnju koja ga je dovela do vas. Vrlo suptilno, malo po malo, vi prizivate takvo iskustvo u svoj život.

Razmislimo sad o drugačijem scenariju: sjevernoamerički Indijanac ubija jelena lukom i strijelom i pojede meso. Jelen je živio kako jelen i treba živjeti – slobodno, u skladu s prirodom, međutim, taj život završava nasilnom smrću. Lov je također održiv i u skladu s prirodom. Prema tome, lovac potvrđuje realnost jedinstva i harmonije, makar s povremenim činom žustrog nasilja. Zanimljivo je da je to prilično dobra slika indijanskog života prije dolaska bijelog čovjeka.

A sad zamislite bundevu kupljenu na lokalnoj organskoj farmi. Kupujući lokalno uzgojenu hranu jačate međusobnu povezanost u zajednici i malo po malo slabite moć impersonalnih prehrambenih korporacija. Tad govorite DA svijetu koji se odnosi prema tlu, zraku i vodi s poštovanjem, svijetu koji poštuje sva živa bića.

A sad se zapitajte: kakvom svijetu mi govorimo DA modernim sustavom prehrane? Kad naši sustavi proizvodnje hrane izbace prirodu iz ravnoteže, da li je čudno što i naši životi ispadnu iz

ravnoteže? Ako je naš prehrambeni sustav baziran na patnji ljudi, životinja, biljaka i tla, da li je čudo što mnogi od nas proživljavaju strašnu fizičku patnju u svojim životima kroz kronične iscrpljujuće bolesti? Kad potpuni stranci uzgajaju, obrađuju, transportiraju i pripremaju našu hranu, da li je čudno što smo često preplavljeni samoćom i osjećajem odvojenosti od ostatka svijeta?“

Došlo je vrijeme izbora, vrijeme odluke: da li ćemo i dalje ići istim putem, podržavati iste mehanizme koji upravljaju svijetom ili ćemo izabrati promjenu. Ako odlučimo izabrati promjenu, ona ne može biti samo kozmetička, treba doći do unutarnje promjene u svakome od nas, počevši od najjednostavnijih svakodnevnih stvari, od svakodnevnih osobnih izbora.

Izvor: <http://www.domaca-makrokuhinja.com> – cjelovita hrana i radionice makrobiotičkog kuhanja.